Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (Judecător Barbacaru Igor)
Dosarul nr. 3a-1324/21
2-18127740-02-3a-03112021

D E C I Z I E

10 decembrie 2024 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

În componenţa:
Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Dașchevici Grigore
Grefier Vascan Diana

examinând în ședință publică, cererea de apel declarată de Instituția Privată „Liceul de Limbi Moderne și Management” împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 3 august 2021, prin care s-a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ depusă de Instituția Privată „Liceul de Limbi Moderne și Management” către Primăria mun. Chișinău și Consiliul mun. Chișinău, Direcția Generală Reforme și Relații Patrimoniale, persoană terță Agenția Proprietății Publice, cu privire la anularea actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ favorabil și constatarea nesoluționării în termenul legal a cererii,

A C O N S T A T A T :

Obiectul și temeiurile acțiunii deduse judecății:

La 15 ianuarie 2018, Instituția Privată „Liceul de Limbi Moderne și Management” a depus acțiune în contencios administrativ, *pe parcurs concretizând-o*, îndreptată către Primăria mun. Chișinău și Consiliul mun. Chișinău, Direcția Generală Reforme și Relații Patrimoniale, persoană terță Agenția Proprietății Publice, într-un final, solicitând:

1) anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 2/18-2 din 27 februarie 2014, în partea ce ţine de atribuirea terenului adiacent cu suprafaţa de 0,12 ha aferent construcţiei Instituției Private „Liceul de Limbi Moderne și Management”, amplasată în mun. Chişinău, sect. Râşcani, cu nr. cadastral 0100417107.01, domeniului public.

2) a recunoaşte terenul cu suprafaţa de 0,12 ha, ca fiind aferent construcţiei Instituției Private „Liceul de Limbi Moderne și Management”, amplasată în mun. Chișinău, sect. Râşcani, cu nr. cadastral 0100417107.01;

3) obligarea Consiliului mun. Chişinău să formeze terenul cu suprafaţa de 0,12 ha, ca bun imobil definit cu atribuirea numărului cadastral, cu înregistrarea acestuia în Registru Bunurilor Imobile, cu ulterioara lui vindere către Instituţia Privată „Liceul de Limbi Modeme şi Management”;

4) a recunoaşte ca ilegal refuzul Direcţiei Generale Economie, Reforme şi Relaţii Patrimoniale din 16 ianuarie 2019 privind avizarea proiectului deciziei Consiliului mun. Chişinău cu privire la privatizarea terenului aferent obectivului privat din str. Petru Rareş, nr. 39 al Instituţiei Private „Liceul de limbi Moderne şi Management”.

5) constatarea faptului nesoluţionării în termen a cererii Instituţiei Private „Liceul de Limbi Moderne şi Management” din 1 iulie 2014 privind privatizarea terenului aferent obiectivului privat din str. Petru Rareş 39 al Instituţiei Private „Liceul de limbi Moderne şi Management”, cu suprafaţa totală de 0,9385 ha;

6) obligarea Consiliului mun. Chişinău să emită Decizia cu privire la privatizarea terenului aferent obiectivului privat din str. Petru Rareş 39 al Instituţiei Private „Liceul de limbi Moderne şi Management”, cu suprafaţa totală de 0.9385 ha, la preţul normativ stabilit la data înaintării cererii de privatizare.

7) obligarea Consiliului mun. Chişinău și Primăriei (Primarul) mun. Chişinău să încheie cu Instituţia Privată „Liceul de Limbi Moderne şi Management” contractul de vânzare-cumpărare a terenului aferent obiectivului privat din str. Petru Rareş, nr. 39 al Instituţiei Private „Liceul de limbi Moderne şi Management” cu suprafaţa totală de 0.9385 ha la preţul normativ, stabilit la data înaintării cererii de privatizare.

În motivarea acțiunii, partea reclamantă a indicat că, prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 11/10 din 8 aprilie 1997, i-a fost atribuit în folosință lotul de teren aferent construcției Liceului de Limbi Moderne și Management, situat în municipiul Chișinău, sectorul Râșcani, cu numărul cadastral 0100417107.01 și o suprafață de 0,8299 ha. Ulterior, prin decizia Primăriei municipiului Chișinău nr. 10/78 din 15 mai 1998, la punctul 5, instituției reclamante i-a fost repartizat suplimentar un lot de teren cu suprafața de 0,12 ha, ceea ce a determinat înlocuirea suprafeței de 0,8298 ha cu o suprafață totală de 0,931 ha. Astfel, suprafața de teren atribuită reclamantului I.P. „Liceul de Limbi Moderne și Management” este de 0,931 ha, teren destinat desfășurării activității de învățământ.

Partea reclamantă a precizat că dreptul de proprietate asupra construcției a fost înregistrat în Registrul Bunurilor Imobile pe baza actului judecătoresc din 25.02.2013, conform extrasului din Registrul Bunurilor Imobile.

Partea reclamantă a reiterat prevederile art. 9 din Legea nr. 1308-XIII din 25.07.1997 privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a terenurilor și a

menționat că, condițiile și procedura de vânzare-cumpărare a terenurilor sunt reglementate de Regulamentul privind vânzarea-cumpărarea terenurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1428 din 16.12.2008, conform căruia terenul aferent unui obiectiv privatizat sau supus privatizării include atât suprafața pe care este amplasat obiectivul, cât și terenul adiacent utilizat în procesul tehnologic sau pentru accesul la construcție.

Partea reclamantă a explicat că, la 1 iulie 2014, Instituția Privată „Liceul de Limbi Moderne și Management" a adresat Primăriei municipiului Chișinău o cerere prin care solicitat permisiunea de a cumpăra terenul aferent, anexând copia certificatului de înregistrare de stat al solicitantului, copia autentificată a extrasului din Registrul Bunurilor Imobile, precum și copii ale documentelor care au stat la baza înregistrării bunului și planul geometric al terenurilor. În ciuda solicitării, cererea a fost lăsată mult timp fără răspuns. Recent, reclamantul a luat cunoștință de Hotărârea Curții de Conturi nr. 30 din 26.07.2017 privind raportul auditului conformității gestionării patrimoniului public în cadrul entităților publice din municipiul Chișinău pentru anii 2014-2015. În cadrul raportului, la paginile 27-28, a fost analizată problema vânzării terenului aferent construcției Liceului de Limbi Moderne și Management. Potrivit raportului, terenul de 0,12 ha solicitat pentru cumpărare de către instituția reclamantă a fost atribuit domeniului public prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 2/18-2 din 27.02.2014 și, prin urmare, este inalienabil.

Partea reclamantă a relevat că prin cererea instituției de învățământ din 09.11.2017, înregistrată la cancelaria Primăriei sub numărul 07-118/7881, s-a solicitat eliberarea unei copii a deciziei CMC nr. 2/18-2 din 27.02.2014 privind atribuirea terenului adiacent cu suprafața de 0,12 ha domeniului public. La 21.11.2017, Primăria municipiului Chișinău a răspuns la cerere și a eliberat o copie a deciziei CMC nr. 2/18-2 din 27.02.2014. Reclamantul, după ce a studiat decizia respectivă, o consideră nulă de drept, argumentând că aceasta lezează drepturile și interesele legale ale I.P. „Liceul de Limbi Moderne și Management".

În acest context, partea reclamantă a invocat că prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 11/10 din 08.04.1997, Instituției Private „Liceul de Limbi Moderne și Management", pe atunci cunoscută sub denumirea de Societatea pe Acțiuni „Elcas", i-a fost atribuit terenul aferent construcției liceului, cu o suprafață de 0,8299 ha. Ulterior, prin decizia Primăriei municipiului Chișinău nr. 10/78 din 15.05.1998, i-a fost alocat suplimentar un lot de teren cu suprafața de 0,12 ha, pentru o utilizare rațională a terenului adiacent și buna funcționare a liceului, astfel suprafața totală a terenului atribuit devenind 0,931 ha. Așadar, atribuirea terenului de 0,12 ha aferent construcției Liceului de Limbi Moderne și Management, situat în municipiul Chișinău, sectorul Râșcani, nr. cadastral 0100417107.01, domeniului public la data de 27.02.2014, a fost făcută cu încălcarea prevederilor Deciziei Primăriei municipiului Chișinău nr. 10/78 din 15.05.1998. Acest teren nu putea fi

atribuit domeniului public în 2014, având în vedere că din 1998 era teren adiacent și aferent construcției liceului, destinat desfășurării activității educaționale, precum și accesului liber la construcții. Prin urmare, suprafața de teren atribuită I.P. „Liceul de Limbi Moderne și Management" constituie 0,931 ha, incluzând și suprafața de 0,12 ha destinată activității de învățământ.

În această ordine de idei, partea reclamantă a menționat că la 01.12.2017, a adresat o cerere prealabilă pârâților, solicitând anularea Deciziei CMC nr. 2/18-2 din 27.02.2014, în ceea ce privește atribuirea terenului adiacent cu suprafața de 0,12 ha aferent construcției Liceului de Limbi Moderne și Management, domeniului public. Fiindcă nu a primit răspuns la cererea prealabilă, reclamantul consideră că drepturile sale au fost încălcate prin actul administrativ ilegal emis de autoritatea publică și se vede justificat să înainteze prezenta acțiune în instanță.

Prin cererea de concretizare din 4 martie 2019, reclamanta Instituția Privată „Liceul de Limbi Moderne și Management" a indicat că la data de 14.06.2014, Instituția Privată „Liceul de Limbi Moderne și Management" s-a adresat Consiliului și Primăriei municipiului Chișinău cu o cerere prin care a solicitat cumpărarea terenului aferent construcției Liceului, amplasată în municipiul Chișinău, sectorul Râșcani, cu numărul cadastral 0100417107.01, având o suprafață de 0,9563 ha, situat pe strada Petru Rareș nr. 39. La cerere, au fost anexate copia certificatului de înregistrare a solicitantului, copia autentificată a extrasului din Registrul bunurilor imobile, documentele în baza cărora a fost înregistrat bunul, precum și planul geometric al terenului. Recent, Primăria municipiului Chișinău a emis în adresa reclamantului proiectul Deciziei Consiliului municipiului Chișinău privind aprobarea vânzării terenului aferent construcției privatizate de pe strada Petru Rareș nr. 39, municipiul Chișinău, pentru obținerea avizului Direcției Generale Economie, Reforme și Relații Patrimoniale.

Partea reclamantă a menționat că la 10.01.2019, IP „Liceul de Limbi Moderne și Management" a solicitat Direcției Generale Economie, Reforme și Relații Patrimoniale eliberarea avizului pentru privatizarea terenului aferent construcției de pe strada Petru Rareș nr. 39, municipiul Chișinău. Prin răspunsul din 16.01.2019, primit de IP „Liceul de Limbi Moderne și Management", DGERRP, în persoana Șefului Interimar Vladimir Ermicioi, a avizat negativ proiectul de privatizare a terenului.

Partea reclamantă a relevat că la 28.01.2019 a depus o cerere prealabilă, conform articolului 14 din Legea cu privire la contenciosul administrativ, prin care a solicitat anularea refuzului din 16.01.2019 referitor la avizarea proiectului de vânzare a terenului aferent bunurilor privatizate. La 31.01.2019, pârâtul a expediat un răspuns la cererea prealabilă, recepționat de reclamant pe 04.02.2019, prin care cererea prealabilă a fost respinsă. În susținerea refuzului, pârâtul a invocat faptul că IP „Liceul de Limbi Moderne și Management" nu s-a conformat obligațiilor contractuale de locațiune, respectiv nu a achitat suma de 5 309 196 lei ca plată de

locațiune. De asemenea, refuzul a fost justificat și prin decizia Curții Supreme de Justiție din 01.11.2007, dosar nr. 2re-351/07.

Analizând circumstanțele de fapt și de drept, în raport cu prevederile legale aplicabile, partea reclamantă a concluzionat că refuzul de avizare a proiectului de privatizare a terenului aferent construcțiilor privatizate este ilegal și lipsit de suport juridic, având drept scop tergiversarea și/sau împiedicarea solicitantului de a beneficia de drepturile sale în privința privatizării terenului aferent.

În acest sens, partea reclamantă a invocat că prin decizia Curții Supreme de Justiție din 01.11.2007, dosar nr. 2re-351/07, s-a dispus încasarea de la IP „Liceul de Limbi Moderne și Management" a sumei de 836 537,85 lei pentru perioada de 476 zile, începând cu 22.05.2004. Acest act judiciar a fost înaintat spre executare de Primăria municipiului Chișinău.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 15.05.2007, dosar nr. 2re-351/08, s-a dispus reeșalonarea achitării sumei de 836 537 lei de către „Liceul de Limbi Moderne și Management", după cum urmează: 350 000 lei până la 31.12.2008; 350 000 lei până la 31.12.2009; 136 537 lei până la 31.12.2010.

Prin decizia Curții de Apel Economice din 18.05.2009, s-a dispus scutirea Liceului de Limbi Moderne și Management de plata chiriei pentru perioada vacanței de vară pentru anii 2006-2008, în sumă de 481 097,69 lei. De asemenea, a fost confirmat faptul că instituția este scutită de plata chiriei pentru vacanța de vară inclusiv pentru anul 2009, valoarea acesteia fiind 244 398,25 lei.

Prin dispoziția de încasare din 07.02.2008, din contul Liceului a fost extrasă suma de 101 337,16 lei pentru stingerea datoriei stabilite prin actul judiciar menționat.

Prin urmare, partea reclamantă în ceea ce privește suma de 836 537 lei stabilită prin decizia Curții Supreme de Justiție din 01.11.2007, a constatat că aceasta a fost deja stinsă în anul 2010, iar în lipsa unei proceduri de executare aflate în desfășurare, nu se poate concluziona că actul judiciar nu a fost executat.

Partea reclamantă a mai relatat că prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 19.11.2012, dosar nr. 2c-312/12, s-a dispus scoaterea de pe rol a cererii de chemare în judecată formulată de Consiliul municipiului Chișinău din 15.09.2008 privind încasarea plății de chirie în sumă de 3 245 544 lei, hotărârea devenind irevocabilă. Începând cu anul 2005, Liceul de Limbi Moderne și Management, alături de alte instituții de învățământ, a fost implicat în litigii judiciare privind privatizarea spațiilor nelocuibile, deoarece Consiliul municipiului Chișinău a emis o decizie ilegală prin care a interzis privatizarea acestor spații.

În susținerea ilegalității actului contestat, partea reclamantă a făcut referire la cadrul legislativ valabil și aplicabil, care justifică dreptul exclusiv al reclamantului la privatizarea terenului aferent construcțiilor, după cum urmează: art. 4 alin. (2), 5, 9, 10 din Legea nr. 1308 din 25 iulie 1997 privind prețul normativ şi modul de vânzare-cumpărare a pământului, pct. 16, 21 din Regulamentul cu privire la

vânzarea terenurilor aferente, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1428 din 16 decembrie 2008.

În concluzie, partea reclamantă consideră că autoritățile locale, în special Direcția Generală Economie, Reforme și Relații Patrimoniale, blochează activitatea instituției și împiedică realizarea obiectivelor educaționale, modernizarea și reutilarea instituției, ceea ce afectează direct procesul educațional. De asemenea, reclamantul subliniază că există o lipsă de legătură cauzală între cerințele privind plata chiriei și dreptul de privatizare a terenului aferent.

Prin cererea de concretizare din 17 februarie 2020, reclamanta Instituția Privată „Liceul de Limbi Moderne și Management" a indicat că în cazul de față urmează a fi examinate, apreciate și soluționate trei chestiuni, și anume:

1) ilegalitatea deciziei Consiliului municipiului Chișinău nr. 2/18-2 din 27.02.2014, în ceea ce privește atribuirea terenului de 0,12 ha aferent construcției Liceului de Limbi Moderne și Management, situat în municipiul Chișinău, sectorul Râșcani, nr. cadastral 0100417107.01, domeniului public;

2) nesoluționarea în termen a cererii IP „Liceul de Limbi Moderne și Management" din 01.07.2014 de cumpărare a terenului aferent;

3) ilegalitatea refuzului Direcției Generale Economie, Reforme și Relații Patrimoniale (DGERRP) din 16.01.2019 privind avizarea și eliberarea avizului pozitiv pentru privatizarea lotului de teren aferent construcțiilor.

În acest context, partea reclamantă a reiterat că prin decizia Consiliului municipiului Chișinău nr. 11/10 din 08.04.1997 a fost atribuit în folosință reclamantei terenul aferent construcției Liceului de Limbi Moderne și Management, situat în municipiul Chișinău, sectorul Râșcani, nr. cadastral 0100417107.01, cu suprafața de 0,8299 ha. Ulterior, prin decizia Primăriei municipiului Chișinău nr. 10/78 din 15.05.1998, la punctul 5 al acesteia, instituției reclamante i-a fost repartizat suplimentar terenul de 0,12 ha, ceea ce a dus la substituirea suprafeței de 0,8298 ha cu o suprafață totală de 0,9385 ha. Astfel, suprafața totală de teren atribuită IP „Liceul de Limbi Moderne și Management" a ajuns la 0,9385 ha, teren destinat desfășurării activității de învățământ a instituției. Dreptul de proprietate asupra construcției a fost înregistrat în Registrul bunurilor imobile în baza actului judecătoresc din 25.02.2013, conform extrasului din Registrul bunurilor imobile.

Partea reclamantă a notat că, pe 01.07.2014, IP „Liceul de Limbi Moderne și Management" a solicitat Primăriei municipiului Chișinău permisiunea de a cumpăra terenul aferent, anexând toate documentele necesare, inclusiv copia certificatului de înregistrare de stat și extrasul din Registrul bunurilor imobile. Cererea a fost lăsată fără răspuns pentru o perioadă îndelungată. Ulterior, reclamantul a aflat despre raportul Curții de Conturi nr. 30 din 26.07.2017 privind auditul gestionării patrimoniului public în municipiul Chișinău pe anii 2014-2015, în care se analizează vânzarea terenului aferent construcției Liceului de Limbi Moderne și Management. Conform acestui raport, terenul de 0,12 ha solicitat de IP „Liceul de

Limbi Moderne și Management” ar fi fost atribuit domeniului public prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 2/18-2 din 27.02.2014, ceea ce l-ar face inalienabil.

Partea reclamantă a expus că condițiile și modul de vânzare-cumpărare a terenurilor aferente sunt reglementate de Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1428 din 16.12.2008. La 01.07.2014, IP „Liceul de Limbi Moderne și Management” a depus cererea de cumpărare a terenului aferent, dar nu a primit un răspuns adecvat. De-a lungul anilor, autoritățile au solicitat suplimentar diverse documente, însă nu au inclus proiectul de decizie privind privatizarea terenului pe ordinea de zi a Consiliului municipal Chișinău, deși au avut loc mai multe ședințe ordinare.

Partea reclamantă a subliniat că la 10.01.2019, IP „Liceul de Limbi Moderne și Management” a solicitat DGERRP avizarea privatizării terenului aferent construcțiilor. Prin răspunsul din 16.01.2019, DGERRP a emis un aviz negativ pentru privatizarea terenului. Consideră acest refuz ilegal și fără temei, susținând că DGERRP a invocat o datorie a instituției față de administrația publică locală, dar această datorie a fost deja stinsă conform deciziilor judecătorești anterioare, inclusiv prin hotărârile Curții Supreme de Justiție și ale Curții de Apel Chișinău. Astfel, refuzul Direcției Generale Economie, Reforme și Relații Patrimoniale de a aviza privatizarea terenului aferent construcțiilor este considerat ilegal de către reclamant, iar autoritățile publice ar trebui să-și respecte obligațiile legale și să soluționeze cererea în termenul stabilit de lege.

În materie de drept, reclamanta Instituția Privată „Liceul de Limbi Moderne și Management” și-a întemeiat acţiunea în baza prevederilor art. 3, 5, 14, 16-17, 21, 25 alin. (1) lit. b) din Legea contenciosului administrativ, art. 166-167, 238-239 din Codul de procedură civilă, art. 9 din Legea nr. 1308 din 25 iulie 1997 privind preţul normativ şi modul de vânzare-cumpărare a pământului și pct. 16 din Regulamentul cu privire la vânzarea-cumpărarea şi locaţiunea/arenda terenurilor aferente, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1428 din 16 decembrie 2008.

Soluția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 3 august 2021, s-a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea depusă de Instituția Privată „Liceul de Limbi Moderne și Management” către Primăria mun. Chișinău, Consiliul mun. Chișinău și Direcția Generală Reforme și Relații Patrimoniale a Consiliului municipal Chișinău, persoană terță Agenția Proprietății Publice, cu privire la anularea actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ favorabil și constatarea nesoluționării în termenul legal a cererii.

Calea de atac exercitată:

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 4 august 2021, Instituția Privată „Liceul de Limbi Moderne și Management”, reprezentată de avocata Agachi Tatiana, a declarat apel, solicitând casarea integrală a hotărârii Judecătoriei

Chișinău, sediul Râșcani din 3 august 2021, cu emiterea unei noi decizii privind admiterea integrală a acțiunii depusă de Instituția Privată „Liceul de Limbi Moderne și Management”.

La 26 noiembrie 2021, Instituția Privată „Liceul de Limbi Moderne și Management” a prezentat motivarea apelului.

În motivarea cererii de apel, partea apelantă a reiterat circumstanțele de fapt și temeiurile de drept indicate în acțiunea de contencios administrativ, iar, suplimentar, a indicat că, instanța de fond și reprezentanții pârâților, inclusiv Primăria și Consiliul municipal Chișinău, susțin că instanța de judecată nu poate interveni în procesul administrativ și nu poate obliga autoritatea publică să emită actul administrativ solicitat de reclamant, argumentând că ar încălca principiul separării puterilor în stat, făcând referire la Recomandarea nr. 32 a Curții Supreme de Justiție. Totuși, această recomandare nu exclude dreptul instanței de a obliga autoritățile publice să emită acte administrative atunci când există un refuz nejustificat, cum este cazul în speța de față, unde reclamantul solicită privatizarea unui teren. Mai exact, instanța ar trebui să analizeze dacă refuzul autorității administrative de a emite avizul de privatizare pentru terenul în cauză este justificat sau nu. În cazul în care refuzul este nejustificat, instanța poate obliga autoritatea să emită actul administrativ cerut.

În această ordine de idei, partea apelantă a subliniat că instanța de fond a neglijat analiza raportului obligațional dintre reclamant și Direcția Generală Economie, Reforme și Relații Patrimoniale, în ceea ce privește refuzul autorității de a elibera avizul pentru privatizarea terenului solicitat de reclamant. Din materialele cauzei, rezultă că reclamantul a depus cererea de privatizare a terenului la data de 10 ianuarie 2019, iar Direcția Generală Economie, Reforme și Relații Patrimoniale a răspuns negativ la această cerere pe 16 ianuarie 2019. Fiind nemulțumit de răspunsul negativ, reclamantul a contestat decizia Direcției printr-o cerere prealabilă depusă la 28 ianuarie 2019. Răspunsul la această contestație a fost transmis de DGERRP la 31 ianuarie 2019 și a fost primit de reclamant pe 4 februarie 2019, având aceeași concluzie negativă. În urma acestui refuz, reclamantul a introdus acțiunea în instanță pe 4 martie 2019.

Partea apelantă a susținut că refuzul Direcției Generale Economie, Reforme și Relații Patrimoniale de a elibera avizul pozitiv pentru privatizarea terenului solicitat de reclamant este neîntemeiat. Motivația Direcției Generale Economie, Reforme și Relații Patrimoniale pentru refuzul avizului este legată de existența unor restanțe la plata locațiunii pentru perioada 2006-2013, dar apelantul susține că DGERRP nu a putut dovedi în mod concret aceste datorii și nu a stabilit o legătură clară între aceste pretinse datorii și procedura de privatizare a terenului. De asemenea, conform răspunsurilor de la Primăria Chișinău din 27 februarie 2019 și de la Direcția Generală Educație, Tineret și Sport (DGETS) din 14 martie 2019, nu au

existat cereri legate de plata locațiunii față de reclamant, ceea ce întărește argumentul reclamantului că datoriile menționate nu sunt dovedite.

Partea apelantă a mai invocat că instanța de fond nu a respectat normele procedurale de bază în cadrul deliberării hotărârii, instanța ar fi trebui să ia în considerare doar probele relevante și pertinente, care pot dovedi existența sau inexistența circumstanțelor importante pentru soluționarea cauzei.

În materie de drept, apelanta Instituția Privată „Liceul de Limbi Moderne și Management" și-a întemeiat cererea de apel în baza prevederilor art. 357, 386 alin. (1) lit. a), c) și d) din Codul de procedură civilă.

Poziția intimaților și terțului pe marginea apelului:

La 10 decembrie 2024, intimații Consiliul municipal Chișinău şi Primăria municipiului Chișinău au depus referință asupra cererii de apel, prin care au solicitat respingerea apelului ca fiind neîntemeiat, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 3 august 2021 (Vol. IV, f.d. 65-69).

Pe 13 decembrie 2021, terțul Agenția Proprietății Publice a depus referință asupra cererii de apel, prin care a solicitat respingerea apelului ca fiind neîntemeiat, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 3 august 2021 (Vol. IV, 82-85).

La 15 decembrie 2021, intimata Direcția Generală Reforme și Relații Patrimoniale a depus referință asupra cererii de apel, prin care a solicitat respingerea apelului ca fiind neîntemeiat, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 3 august 2021 (Vol. IV, 89-90).

Admisibilitatea apelului:

Potrivit fișei de repartizare a dosarului, la 17 iunie 2024, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor (PIGD), cauza de contencios administrativ a fost redistribuită spre examinare în ordine de apel, în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Mîra Ghenadie.

În conformitate cu prevederile art. 236 alin. (1) din Codul administrativ, „*instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului*".

Potrivit art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, „*apelul se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată transmite neîntârziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărârii, instanţei de apel*".

Din materialele cauzei rezultă că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, a fost pronunțat public la 3 august 2021, iar cererea de apel a fost depusă la 4 august 2021. Astfel, Completul judiciar constată că apelul a fost depus în termenul legal.

Conform art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, „*motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii*

motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată".

În speță, hotărârea motivată a fost notificată părții apelante la 27 octombrie 2021, iar motivarea apelului a fost depusă la 26 noiembrie 2021, adică cu respectarea prevederilor art. 232 alin. (2) din Codul administrativ.

Potrivit art. 233 alin. (2) din Codul administrativ, „*cererea de apel se semnează de apelant sau de reprezentantul lui legal ori împuternicit*".

Completul judiciar a stabilit că cererea de apel și motivarea apelului au fost semnate de către avocata Aghaci Tatiana, ce acționează în interesele apelantei Instituția Privată „Liceul de Limbi Moderne și Management", în baza mandatului anexat la lucrările cauzei.

Astfel, în temeiul reglementărilor art. 232, 233, 236 și 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a cererii de apel în cauză, motiv din care se purcede la examinarea apelului în fond.

Argumentele participanților la proces în cadrul judecării apelului:

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, reprezentantul apelantei, Instituția Privată „Liceul de Limbi Moderne și Management", avocatul Agachi Nicolae, a pledat pentru admiterea cererii de apel în sensul formulat.

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, reprezentantul intimatei, Direcția Generală Reforme și Relații Patrimoniale, Albină Victor, a pledat pentru respingerea cererii de apel și menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 3 august 2021.

În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul intimaților, Primăria mun. Chișinău, Consiliul mun. Chișinău și reprezentantul terțului, Agenția Proprietății Publice, nu s-au prezentat, citarea legală fiind îndeplinită. Astfel, Completul judiciar conducându-se de prevederile art. 239 alin. (2) din Codul administrativ, a dispus examinarea cauzei în lipsa părților, ce au fost citate legal despre timpul și locul examinării cauzei.

De altfel, examinarea cauzei în ordine de apel în lipsa participanților la proces, nu poate fi calificată ca o limitare a dreptului de apărare şi dreptului de acces la justiție, în condițiile când participanții la proces beneficiază de un ansamblu de pârghii legale întru realizarea drepturilor lor, iar prevederile art. 239 alin. (2) din Codul administrativ, indică expres că neprezentarea participanților la proces nu împiedică instanța de apel să decidă în privința apelului.

Aprecierea instanței de apel:

Subsumând punctul de vedere al participanților, normele procesuale și starea de fapt constatată în privința cererii de apel, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău conchide că apelul este

admisibil pentru examinare, dar neîntemeiat, motiv pentru care se impune respingerea cererii de apel, din următoarele considerente.

Cu întâietate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că prezentul litigiu a fost soluționat inclusiv în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

La 19 iulie 2018, Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Codul administrativ, act legislativ publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova din 17 august 2018, nr.309-320.

Art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prevede că, actul legislativ a intrat în vigoare la 1 aprilie 2019.

Conform art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, „*procedurile de contencios administrativ iniţiate pînă la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acţiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare pînă la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs şi de contestare cu recurs a încheierilor judecătoreşti*”.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, inclusiv și pentru procedura de apel.

Respectiv, cauza de contencios administrativ dedusă judecății în prezenta speță în partea procedurală urmează a fi judecată prin prisma dispozițiilor Codului administrativ, aprobat prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, iar în partea materială urmează a fi aplicate prevederile legale în vigoare la momentul derulării procedurii administrative, și anume a Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (abrogată la 1 aprilie 2019). Or, în speță procedura administrativă a fost inițiată și se referă la o activitate administrativă până la 1 aprilie 2019, aspect care determină, că la caz se vor aplica dispozițiile legale vechi, care reglementau aceste instituții.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, „*examinând cererea de apel, instanța de apel adoptă una dintre următoarele decizii: respinge apelul*”.

Potrivit art. 219 alin. (1) și (3) din Codul administrativ, „*instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces*”.

În acord cu prevederile art. 225 alin. (1) - (2) din Codul administrativ, „*instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui*

act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege".

Conform jurisprudenței CtEDO instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însuşirea motivelor și concluziilor date de instanţa inferioară (*HirroBalani v. Spaniei*, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; *Georgiadis v. Greciei* nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce iau fost prezentate.

Instanţa de apel menționează că art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justiţiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligaţiei instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

În opinia Completului judiciar, prima instanţă a ţinut cont de aceste deziderate şi a adoptat o hotărâre bazată pe materialul probator administrat și legislația în vigoare, asigurându-se că toate aspectele relevante au fost analizate cu rigurozitate.

Conform art. 1 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, „*orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri este în drept să adreseze instanței de contencios administrativ pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost pricinuită*".

În conformitate cu art. 3 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, „*obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ și individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, inclusiv al unui terț, emise de: a) autoritățile publice și autoritățile asimilate acestora în sensul prezentei legi; b) subdiviziunile autorităților publice; c) funcționarii din structurile specificate la lit.a) și b). (2)*

Obiect al acțiunii în contenciosul administrativ poate fi și nesoluționarea în termenul legal a unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege".

Conform art. 14 alin.(1) al Legii contenciosului administrativ, „*persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ va solicita, printr-o cerere prealabilă, autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia, în cazul în care legea nu dispune altfel*".

Potrivit art.16 alin.(1) al Legii contenciosului administrativ, „*persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ şi nu este mulţumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanţa de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte, a actului respectiv şi repararea pagubei cauzate*".

În conformitate cu prevederile art. 26 al Legii contenciosului administrativ, „*actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care: a) este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii; b) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenţei; c) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite. Instanţa de contencios administrativ nu este competentă să se pronunţe asupra oportunităţii actului administrativ şi a operaţiunilor administrative care au stat la baza emiterii acestuia*".

Articolul 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, prevede că „*examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă hotărâre prin care respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)-e)*".

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, potrivit contractului de arendă din 05.02.1996, încheiat între „Școala de Limbi Moderne și Management" S.R.L., în calitate de arendaș, și S.A. „Elcas", în calitate de arendator, Școala de Limbi Moderne și Management a arendat Grădinița de copii nr. 43, situată pe strada P. Rareș nr. 39, cu scopul organizării în incinta acesteia a unei școli. Contractul avea o valabilitate de 25 de ani, cu posibilitatea de prelungire.

Conform deciziei Primăriei municipiului Chișinău nr. 11/10 din 08.04.1997, s-a aprobat legalizarea dreptului de utilizare a terenurilor de pământ pentru beneficiarii enumerați în anexă, pentru exploatarea obiectivelor existente – S.A. „Elcas", având o suprafață de 6,7180 ha, pe strada P. Rareș nr. 77.

Potrivit deciziei Primăriei municipiului Chișinău nr. 10/78 din 15.05.1998, s-a aprobat repartizarea unui lot suplimentar de pământ de 0,12 ha, situat pe strada Pruncului, către S.A. „Elcas", din terenurile utilizate neautorizat și în alt scop de către COOP „Orizont", pentru organizarea intrării din strada Pruncului în încăperile fostei Grădinițe nr. 43, arendate de Școala de Limbi Moderne și Management.

La 8 noiembrie 2006, Instituția Privată „Liceul de Limbi Moderne și Management" a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului

municipal Chișinău, solicitând anularea deciziei nr. 53/9 din 20 iulie 2006 și restabilirea deciziei nr. 24/12-4 din 7 iunie 2005. Astfel, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 25.12.2006, acțiunea a fost admisă integral, iar decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 53/9 din 20 iulie 2006 a fost anulată, fiind considerată ilegală. De asemenea, s-a dispus ca decizia nr. 24/12-4 din 07 iunie 2005 să fie executată în privința I.P. „Liceul de Limbi Moderne și Management".

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 7 martie 2007, recursul declarat de Consiliul municipal Chișinău a fost respins, iar hotărârea Curții de Apel Chișinău din 25 decembrie 2006 a fost menținută. În urma încheierii Curții Supreme de Justiție din 19 septembrie 2007, cererea de revizuire depusă de Consiliul municipal Chișinău a fost respinsă ca inadmisibilă.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 15.05.2007, în dosarul nr. 2re-351/08, s-a dispus reeșalonarea achitării sumei de 836 537 lei, astfel: 350 000 lei până la 31.12.2008, 350 000 lei până la 31.12.2009 și 136 537 lei până la 31.12.2010.

De asemenea, prin decizia Curții de Apel Economice din 18.05.2009, s-a dispus scutirea apelantei I.P. „Liceul de Limbi Moderne și Management" de plata chiriei pentru perioada vacanței de vară, pentru anii 2006-2008, în sumă de 481 097,69 lei. Astfel, prin aceeași decizie, Curtea de Apel Economică a confirmat faptul că instituțiile de învățământ private sunt scutite de plata chiriei pentru perioada vacanței de vară a fiecărui an, inclusiv pentru anul 2009.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 01.11.2007, s-a dispus încasarea de la apelanta I.P. „Liceul de Limbi Moderne și Management" a sumei de 836 537,85 lei, pentru perioada de 476 de zile, începând cu data de 22.05.2004. Decizia respectivă a fost înaintată spre executare de către intimata Primăria municipiului Chișinău.

La 26 decembrie 2007, I.P. „Liceul de Limbi Moderne și Management" a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău, solicitând anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 5/13 din 25 septembrie 2007. Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2008, acțiunea a fost admisă integral. S-a declarat ilegală și s-a anulat decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 5/13 din 25 septembrie 2007, referitoare la modificările operare în decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 24/12-4 din 07 iunie 2005. De asemenea, Consiliul municipal Chișinău a fost obligat să încheie cu IP „Liceul de Limbi Moderne și Management" contracte de vânzare-cumpărare a imobilelor în care instituția își desfășoară activitatea conform deciziei nr. 24/12-4 din 7 iunie 2005.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 21.11.2008, dosar nr. 3-2716/08, s-a admis integral acțiunea: S-a declarat ilegală și s-a anulat Decizia CMC nr. 5/13 din 25.09.2007 privind operarea unor modificări în Decizia CMC nr. 24/12-4 din 07.06.2005. S-a obligat Consiliul municipal Chișinău să încheie cu I.P. „Liceul de

Limbi Moderne și Management” contracte de vânzare-cumpărare a imobilelor în care acesta își desfășoară activitatea, conform Deciziei CMC nr. 24/12-4 din 07.06.2005, precum și proiectul Deciziei CMC privind înstrăinarea imobilelor active neutilizate în procesul tehnologic și lista imobilelor active supuse înstrăinării, anexată la proiectul deciziei date.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 25.02.2013, s-a dispus admiterea cererii I.P. „Liceul de Limbi Moderne și Management” și modificarea modului de executare a hotărârilor Curții de Apel Chișinău din 25 decembrie 2006 și din 21 noiembrie 2008, după cum urmează:

Transmiterea în proprietatea privată a I.P. „Liceul de Limbi Moderne și Management” a bunului imobil situat pe strada Petru Rareș, nr. 39, mun. Chișinău, nr. cadastral 0100417.107.01. Încasarea de la I.P. „Liceul de Limbi Moderne și Management” a sumei de 1 876 392 MDL în beneficiul Consiliului municipal Chișinău, pentru imobilul menționat. Stabilirea unui termen de 6 luni pentru efectuarea transferurilor bănești de către I.P. „Liceul de Limbi Moderne și Management” pe conturile Consiliului municipal Chișinău, de la data rămânerii irevocabile a încheierii instanței de judecată.

Prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 6/19-1 din 25.10.2012, s-a aprobat atribuirea terenurilor proprietate municipală, conform planurilor geometrice elaborate, în domeniul public și privat, inclusiv terenul cu nr. cadastral 0100417107, cu suprafața de 0,8035 ha, a fost atribuit domeniului public. De asemenea, în temeiul decizie menționate a fost eliberat titlu de autentificare a deținătorului de teren cu nr. cadastral 0100417107 din 16.11.2012 către Direcția generală educație, tineret și sport a Consiliul mun. Chișinău.

La 3 aprilie 2013, în temeiul încheierii Curții de Apel Chișinău din 25.02.2013, a fost înregistrat dreptul de proprietate asupra construcției cu nr. cadastral 0100417107.01 în Registrul bunurilor imobile.

Prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 2/18-2 din 27 februarie 2014, s-au aprobat terenurile proprietate municipală potrivit planurilor cadastrale (geometrice) elaborate şi terenul aferent construcției cu nr. cadastral 0100417107.01, cu suprafața de 0,12 ha, a fost atribuit domeniului public.

La 1 iulie 2014, I.P. „Liceul de Limbi Moderne și Management” a solicitat Primarului municipiului Chișinău cumpărarea terenurilor aferente construcției Liceului amplasat pe strada Petru Rareș, nr. cadastral 0100417107.01, cu suprafața de 0,8035 ha.

Pe 9 noiembrie 2017, apelanta I.P. „Liceul de Limbi Moderne și Management” a înregistrat la Primăria mun. Chișinău cererea cu nr. 07-118/7881 privind eliberarea unei copii a deciziei nr. 2/18-2 din 27 februarie 2014.

La 1 decembrie 2017, apelanta a depus cerere prealabilă în adresa Primăriei și Consiliului mun. Chișinău privind anularea deciziei CMC nr. 2/18 din 27 februarie 2014, în partea ce ține de atribuirea terenului adiacent cu suprafața de 0,12 ha.

În data de 10.01.2019, apelanta I.P. „Liceul de Limbi Moderne și Management” a sesizat intimata Direcția Generală Reforme și Relații Patrimoniale cu privire la solicitarea eliberării Avizului pentru privatizarea lotului de teren aferent construcției, cu numărul cadastral 0100417.107.01, amplasat în municipiul Chișinău, sectorul Râșcani, aferent construcțiilor privatizate.

Pe 16.01.2019, intimata Direcția Generală Reforme și Relații Patrimoniale a comunicat apelantei I.P. „Liceul de Limbi Moderne și Management” avizarea negativă a proiectului de vânzare a terenurilor aferente bunurilor privatizate.

La 28.01.2019, în temeiul art. 14 al Legii nr. 793/2000 privind contenciosul administrativ, apelanta I.P. „Liceul de Limbi Moderne și Management” a înaintat o cerere prealabilă intimatei Direcția Generală Reforme și Relații Patrimoniale, prin care a solicitat anularea refuzului din 16.01.2019.

Pe 31.01.2019, intimata Direcția Generală Reforme și Relații Patrimoniale a expediat un demers în adresa apelantei I.P. „Liceul de Limbi Moderne și Management” referitor la respingerea cererii prealabile, care a fost recepționat la data de 04.02.2019. Astfel, potrivit demersului Direcției Generale Reforme și Relații Patrimoniale din 31.01.2019, apelanta I.P. „Liceul de Limbi Moderne și Management” nu și-a onorat obligațiile sale contractuale de locațiune, privind achitarea plății de locațiune în sumă de 5.309.196 lei, fapt confirmat și prin Decizia Curții Supreme de Justiție din 01.11.2007, dosar nr. 2re-351/07.

Astfel, înaintând prezenta acțiune în contencios administrativ, *pe parcurs concretizând-o*, apelanta Instituția Privată „Liceul de Limbi Moderne și Management”, a solicitat:

1) anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 2/18-2 din 27 februarie 2014, în partea ce ţine de atribuirea terenului adiacent cu suprafaţa de 0,12 ha aferent construcţiei Instituției Private „Liceul de Limbi Moderne și Management”, amplasată în mun. Chişinău, sect. Râşcani, cu nr. cadastral 0100417107.01, domeniului public.

2) a recunoaşte terenul cu suprafaţa de 0,12 ha, ca fiind aferent construcţiei Instituției Private „Liceul de Limbi Moderne și Management”, amplasată în mun. Chişinău, sect. Râşcani, cu nr. cadastral 0100417107.01;

3) obligarea Consiliului mun. Chişinău să formeze terenul cu suprafaţa de 0,12 ha, ca bun imobil definit cu atribuirea numărului cadastral, cu înregistrarea acestuia în Registru Bunurilor Imobile, cu ulterioara lui vindere către Instituţia Privată „Liceul de Limbi Modeme şi Management”;

4) a recunoaşte ca ilegal refuzul Direcţiei Generale Economie, Reforme şi Relaţii Patrimoniale din 16 ianuarie 2019 privind avizarea proiectului deciziei Consiliului mun. Chişinău cu privire la privatizarea terenului aferent obectivului privat din str. Petru Rareş, nr. 39 al Instituţiei Private „Liceul de limbi Moderne şi Management”.

5) constatarea faptului nesoluţionării în termen a cererii Instituţiei Private „Liceul de Limbi Moderne şi Management” din 1 iulie 2014 privind privatizarea terenului aferent obiectivului privat din str. Petru Rareş 39 al Instituţiei Private „Liceul de limbi Moderne şi Management”, cu suprafaţa totală de 0,9385 ha;

6) obligarea Consiliului mun. Chişinău să emită Decizia cu privire la privatizarea terenului aferent obiectivului privat din str. Petru Rareş 39 al Instituţiei Private „Liceul de limbi Moderne şi Management”, cu suprafaţa totală de 0.9385 ha, la preţul normativ stabilit la data înaintării cererii de privatizare.

7) obligarea Consiliului mun. Chişinău și Primăriei (Primarul) mun. Chişinău să încheie cu Instituţia Privată „Liceul de Limbi Moderne şi Management” contractul de vânzare-cumpărare a terenului aferent obiectivului privat din str. Petru Rareș, nr. 39 al Instituţiei Private „Liceul de limbi Moderne şi Management” cu suprafaţa totală de 0.9385 ha la preţul normativ, stabilit la data înaintării cererii de privatizare.

Prima instanță, fiind învestită cu judecarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia netemeiniciei acţiunii şi a respins-o integral.

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău, în limitele cererii de apel, analizând legalitatea hotărârii pronunţate în raport cu prevederile art. 225 din Codul administrativ, art. 239 - 241 din Codul de procedură civilă, constată că aceasta urmează a fi menţinută, or, instanţa de fond, corect a elucidat şi constatat circumstanţele cauzei, a verificat şi apreciat obiectiv, probele prezente la materialele cauzei, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

Cu raportare la speța în cauză, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău reține că potrivit art. 3 din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administraţia publică locală (în vigoare la data relevantă speței), „*Administrarea publică în unităţile administrativ-teritoriale se întemeiază pe principiile autonomiei locale, descentralizării serviciilor publice, eligibilităţii autorităţilor publice locale şi consultării cetăţenilor în probleme locale de interes deosebit. Autorităţile administraţiei publice locale beneficiază de autonomie decizională, organizaţională, gestionară şi financiară, au dreptul la iniţiativă în tot ceea ce priveşte administrarea treburilor publice locale, exercitîndu-şi, în condiţiile legii, autoritatea în limitele teritoriului administrat. Aplicarea principiilor enunţate în prezentul articol nu poate afecta caracterul unitar şi indivizibil al statului*”.

Conform art. 29 alin. (1) lit. a), a[1]) și alin. (2) din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006, „*pornind de la domeniile de activitate ale autorităţilor administraţiei publice locale de nivelul întâi, stabilite la art.4 alin.(1) din Legea privind descentralizarea administrativă, primarul exercită în teritoriul administrat următoarele atribuţii de bază: a) asigură executarea deciziilor consiliului local; a[1])*

încheie, în baza deciziei consiliului local şi în condiţiile legii, acte juridice de administrare sau de dispoziţie privind bunurile domeniului public sau privat al satului (comunei), oraşului (municipiului) respectiv. Primarul, în calitatea sa de autoritate publică locală executivă, exercită şi alte atribuţii prevăzute de legislaţia în vigoare sau încredinţate de consiliul local".

În conformitate cu art. 14 alin. (1), (2) lit. b) și d) din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006, „*Consiliul local are drept de iniţiativă şi decide, în condiţiile legii, în toate problemele de interes local, cu excepţia celor care ţin de competenţa altor autorităţi publice. Pornind de la domeniile de activitate ale autorităţilor administraţiei publice locale de nivelul întîi stabilite la art.4 al Legii privind descentralizarea administrativă, consiliul local realizează următoarele competenţe: b) administrează bunurile domeniului public şi ale celui privat ale satului (comunei), oraşului (municipiului); d) decide în privinţa actelor juridice de administrare sau de dispoziţie privind bunurile domeniului privat al satului (comunei), oraşului (municipiului), după caz, în condiţiile legii*".

Conform art. 74 alin. (1) – (4) din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006, „*Constituie patrimoniu al unităţilor administrativ-teritoriale bunurile mobile şi imobile proprietate a satului (comunei), oraşului (municipiului), raionului şi unităţii teritoriale autonome Găgăuzia, precum şi drepturile şi obligaţiile lor cu caracter patrimonial. (2) Patrimoniul unităţilor administrativ-teritoriale de nivelurile întâi şi al doilea se delimitează şi se separă clar de patrimoniul statului potrivit legii sau în modul stabilit de lege. (3) Bunurile proprietate a unităţilor administrativ-teritoriale de nivelurile întîi şi al doilea se împart în bunuri ale domeniului public şi ale celui privat. (4) Autorităţile publice locale executive asigură, în condiţiile legii, delimitarea şi evidenţa separată a bunurilor din domeniul public şi cel privat*".

Potrivit art. 75 din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006, „*(1) Din domeniul public al unităţii administrativ-teritoriale fac parte bunurile determinate de lege, precum şi bunurile care, prin natura lor, sînt de uz sau de interes public local. Interesul public implică afectarea bunului la un serviciu public sau la orice activitate care satisface necesităţile colectivităţii, fără a presupune accesul nemijlocit al acesteia la utilizarea bunului conform destinaţiei. (2) La categoria bunurilor domeniului public de interes local pot fi raportate terenurile pe care sînt amplasate construcţii de interes public local, porţiunile de subsol, drumurile, străzile, pieţele, obiectivele acvatice separate, parcurile publice, clădirile, monumentele, muzeele, pădurile, zonele de protecţie şi zonele sanitare, precum şi alte obiective care, conform legii, nu aparţin domeniului public al statului. (3) Bunurile domeniului public de interes local sunt inalienabile, imprescriptibile şi insesizabile. (4) Consiliul local poate decide, potrivit legii, transferarea bunurilor din domeniul privat al unităţii administrativ-teritoriale în domeniul public de interes local al acesteia*".

Conform art. 9 din Codul funciar (în vigoare la data relevantă speței), „*de competenţa consiliilor raionale şi municipale ţin: exercitarea controlului asupra folosirii şi protecţiei terenurilor; stabilirea şi schimbarea perimetrului intravilanului localităţilor şi soluţionarea litigiilor privind perimetrele; ţinerea cadastrului funciar al raionului şi municipiului, organizarea reglementării regimului proprietăţii funciare; elaborarea programelor, schemelor, proiectelor şi planurilor de reglementare a regimului proprietăţii funciare pe teritoriul raionului şi municipiului şi asigurarea realizării lor; repartizarea şi retragerea terenurilor, în modul stabilit de lege; stabilirea suprafeţelor care rămân în proprietatea statului în limita raionului şi municipiului; determinarea şi repartizarea terenurilor pentru construcţii*”.

În acord cu art. 42 din Codul funciar, „*terenurile din intravilan se află în administrarea autorităţilor administraţiei publice locale, iar din municipii – în proprietate municipală*”.

Potrivit art. 3 alin. (1), (2) și (6) din Legea nr. 91 din 5 aprilie 2007 privind terenurile proprietate publică şi delimitarea lor (în vigoare la data relevantă speței), „*(1) Delimitarea terenurilor proprietate publică în terenuri proprietate publică a statului şi terenuri proprietate publică a unităţilor administrativ-teritoriale, inclusiv a terenurilor ce ţin de domeniul public sau cel privat, are drept scop: a) protecţia şi folosirea eficientă a terenurilor proprietate publică a statului în interesul deţinătorilor de terenuri şi al Republicii Moldova; b) protecţia şi folosirea eficientă a terenurilor proprietate publică a unităţilor administrativ-teritoriale în interesul deţinătorilor de terenuri şi al unităţilor administrativ-teritoriale. (2) Delimitarea terenurilor proprietate publică se efectuează prin acţiuni de identificare şi formare a terenurilor proprietate publică a statului şi a terenurilor proprietate publică a unităţilor administrativ-teritoriale în modul stabilit de legislaţie. (6) Înregistrarea terenurilor proprietate publică a statului şi a terenurilor proprietate publică a unităţilor administrativ-teritoriale se efectuează în conformitate cu legislaţia*”.

În conformitate cu art. 5 alin. (1) lit. a), alin. (3) și (4) din Legea nr. 91 din 5 aprilie 2007, „*(1) De domeniul public al satului (comunei), oraşului (municipiului) ţin: a) terenurile aferente clădirilor în care îşi desfăşoară activitatea primăria, instituţiile publice de interes local, cum ar fi: teatrele, bibliotecile, muzeele, spitalele, policlinicile, instituţiile de educaţie şi de învăţământ etc.; (3) De domeniul privat al satului (comunei), oraşului (municipiului) ţin: a) terenurile neprivatizate aferente obiectivelor privatizate sau private, inclusiv cele aferente construcţiilor nefinalizate, precum şi terenurile aferente obiectivelor din fondul de imobile nelocuibile date în locaţiune (arendă) dacă nu fac parte din domeniul public; b) terenurile neprivatizate aferente clădirilor şi altor construcţii date în proprietate privată în contul cotelor valorice, conform legislaţiei cu privire la privatizare; c) terenurile aferente întreprinderilor municipale dacă nu fac parte din domeniul*

public; d) loturile neprivatizate ale întovărăşirilor pomicole; e) terenurile fondului de rezervă dacă nu fac parte din domeniul public; f) alte terenuri dobîndite de unitatea administrativ-teritorială dacă nu sînt destinate uzului public. (4) Atribuirea terenurilor proprietate publică a unităţilor administrativ-teritoriale în gestiunea economică a întreprinderilor municipale, înstrăinarea, concesionarea, arendarea sau locaţiunea terenurilor proprietate publică a unităţilor administrativ-teritoriale se efectuează în condiţiile legii".

Conform art. 9 din aceeași Lege, „*(1) Agenţia Relaţii Funciare şi Cadastru, în comun cu reprezentanţii ministerelor, altor autorităţi ale administraţiei publice centrale, ai autorităţilor administraţiei publice locale, identifică şi reprezintă pe planuri hotarele terenurilor proprietate publică a statului şi ale terenurilor proprietate publică a unităţilor administrativ-teritoriale, întocmind setul de documente referitoare la delimitarea terenurilor proprietate publică. (2) Identificarea terenului proprietate publică se face în baza unuia dintre următoarele documente, după caz: a) planului cadastral existent; b) informaţiei din registrul bunurilor imobile; c) informaţiei din cadastrul funciar general, care se întocmeşte anual; d) actului de atribuire în folosinţă a terenului sau de trecere a lui în proprietatea unităţii administrativ-teritoriale, perfectate de autoritatea administraţiei publice; e) titlului de autentificare a dreptului deţinătorului de teren. (3) În urma identificării terenurilor proprietate publică, se întocmeşte un proiect de formare a acestor terenuri şi lista (registrul) lor. (3[1]) În cazul în care pe terenurile proprietate publică a statului identificate (care sînt utilizate conform destinaţiei: drumuri, păduri, ape etc.) se extind virtual terenurile aflate în proprietate privată sau terenurile proprietate publică a unităţilor administrativ-teritoriale, această extindere fiind condiţionată de erori comise la elaborarea proiectelor de organizare a teritoriului în contextul privatizării masive a pămîntului, terenurile proprietate publică a statului vor fi formate indiferent de suprapunere, iar erorile vor fi corectate în cadrul Programului de stat de creare a cadastrului bunurilor imobile. (4) Setul de materiale referitoare la delimitarea terenurilor proprietate publică conţine: a) procesul-verbal al comisiei de lucru privind delimitarea terenurilor proprietate publică; b) decizia consiliului sătesc (comunal), orăşenesc (municipal), raional, a Comitetului executiv al Găgăuziei privind aprobarea listei (registrului) terenurilor proprietate publică a unităţii administrativ-teritoriale respective; c) avizul ministerelor, altor autorităţi ale administraţiei publice centrale (pentru terenurile proprietate publică a statului); d) proiectul de formare a terenurilor proprietate publică; e) actul de stabilire a hotarelor în natură, în cazul îndeplinirii lucrărilor la comanda gestionarului terenului. (5) Guvernul, autorităţile administraţiei publice locale vor aproba listele terenurilor din domeniul public şi ale celor din domeniul privat. (6) Proiectul de formare a terenurilor proprietate publică se transpune pe teren , la comanda gestionarului terenului,prin stabilirea hotarelor în natură şi semnarea actului de stabilire a*

hotarelor. După stabilirea hotarelor, se elaborează planul geometric al terenurilor proprietate publică. Suprafaţa terenurilor se va concretiza în conformitate cu planul geometric. (7) Delimitarea terenurilor proprietate publică se finalizează cu înregistrarea lor în registrul bunurilor imobile".

Potrivit art. 1 din Legea nr. 523 din 16 iulie 1999 cu privire la proprietatea publică a unităţilor administrativ-teritoriale (în vigoare la data relevantă speței), „*(1) Proprietatea publică a unităţilor administrativ-teritoriale este una dintre formele proprietăţii publice. (2) Proprietatea publică a unităţilor administrativ-teritoriale se constituie din patrimoniul ce aparţine unităţilor administrativ-teritoriale respective: satului, comunei, oraşului, municipiului, raionului, unităţii teritoriale autonome Găgăuzia. (3) Patrimoniul unităţilor administrativ-teritoriale este format din bunurile domeniului public şi bunurile domeniului privat. (4) Bunurile domeniului public constituie totalitatea bunurilor mobile şi imobile, destinate satisfacerii intereselor generale ale colectivităţii din unitatea administrativ-teritorială. (5) Bunurile domeniului privat constituie totalitatea bunurilor mobile şi imobile, aflate în patrimoniul public al unităţii administrativ-teritoriale, care au o destinaţie strict determinată, alta decît satisfacerea unui interes general. (6) Se declară proprietate publică a unităţilor administrativ-teritoriale toate bunurile mobile şi imobile, aflate pe teritoriul lor pînă la intrarea în vigoare a Legii privind organizarea administrativ-teritorială a Republicii Moldova, cu excepţia bunurilor ce se aflau în proprietatea statului şi în proprietate privată. Aceste bunuri pot fi transmise unităţilor administrativ-teritoriale în proprietate publică în condiţiile prezentei legi. (7) Dreptul de proprietate publică a unităţilor administrativ-teritoriale apare, de asemenea, asupra tuturor tipurilor de venituri şi bunuri obţinute de subiecţii acestui drept în conformitate cu legislaţia, inclusiv în condiţiile Legii cu privire la finanţele publice locale*".

Conform art. 3 din Legea nr. 523 din 16 iulie 1999, „*obiecte ale dreptului de proprietate publică a unităţilor administrativ-teritoriale sunt:*

a) bunurile întreprinderilor şi instituţiilor locale bugetare cu caracter social-cultural: de învăţămînt, de ocrotire a sănătăţii şi de cultură (inclusiv informaţia tehnico-ştiinţifică, tehnologică şi de altă natură), cu formă de proprietate publică;

b) bunurile întreprinderilor locale cu formă de proprietate publică, precum şi cota stabilită din capitalul statutar al întreprinderilor cu formă de proprietate mixtă şi comună, aparţinînd subiecţilor activităţii de întreprinzător din sfera industriei, agriculturii, construcţiilor, transporturilor, achiziţiilor, comerţului, deservirii comunale şi sociale şi din alte domenii;

c) bunurile autorităţilor publice locale şi ale administraţiilor unităţilor administrativ-teritoriale, terenurile destinate satisfacerii necesităţilor unităţilor administrativ-teritoriale, mijloacele bugetelor unităţilor administrativ-teritoriale (incluzînd mijloacele şi fondurile speciale), valorile mobiliare, fondul locativ (cu excepţia celui particular, cooperatist, al asociaţiilor obşteşti şi al căminelor),

obiectele din infrastructura tehnică şi alte obiecte care se află pe teritoriul respectiv, cu excepţia cazurilor prevăzute de legislaţie, bunurile necesare pentru dezvoltarea economică şi socială a unităţii administrativ-teritoriale şi pentru realizarea de către autorităţile administraţiei publice locale a sarcinilor ce le revin în conformitate cu legislaţia privind administraţia publică locală".

Potrivit art. 10 din Legea nr. 523 din 16 iulie 1999, „*(1) În Republica Moldova, dreptul de proprietate publică a unităţilor administrativ-teritoriale este recunoscut şi apărat de lege. (2) Statul garantează condiţii juridice pentru exercitarea dreptului de proprietate publică a unităţilor administrativ-teritoriale egale condiţiilor juridice de exercitare a dreptului la orice altă formă de proprietate. (3) Nimeni nu are dreptul să retragă în mod forţat patrimoniul proprietarului public, cu excepţia cazurilor prevăzute de legislaţia în vigoare, precum şi să ceară comasarea bunurilor acestuia cu bunurile altui proprietar. (4) Proprietarul public este în drept să dispună de bunurile proprii după cum crede de cuviinţă, fără a încălca legislaţia*".

Conform art. 11 din aceeași Lege, „*(1) Proprietatea publică a unităţilor administrativ-teritoriale este imprescriptibilă. Ea nu poate fi supusă exproprierii şi nu poate constitui obiectul unor garanţii reale. Această proprietate poate fi dată în administrare sau închiriată în condiţiile legii. (2) Actele juridice încheiate cu încălcarea prevederilor prezentului articol sînt lovite de nulitate absolută*".

Potrivit art. 4 din Legea nr. 121 din 4 mai 2007 privind administrarea şi deetatizarea proprietăţii publice (în vigoare la data relevantă speței), „*(1) Raporturile ce ţin de administrarea şi deetatizarea proprietăţii publice sunt reglementate de legislaţia civilă, funciară, fiscală, de alte acte normative, precum şi de tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte. (2) Terenurile aferente bunurilor care se privatizează sau bunurilor private, precum şi terenurile destinate construcţiilor, se privatizează în condiţiile prezentei legi, ale Legii privind preţul normativ şi modul de vânzare-cumpărare a pământului, ale altor legi şi ale regulamentelor aprobate de Guvern*".

Conform art. 5 lit. b) din Legea nr. 121 din 4 mai 2007, „*Autorităţi ale administraţiei publice cu atribuţii în domeniul administrării şi deetatizării proprietăţii publice sunt: b) autorităţile administraţiei publice ale unităţilor administrativ-teritoriale de nivelul al doilea şi de nivelul întîi, inclusiv ale unităţii teritoriale autonome Găgăuzia (denumite în continuare autorităţi ale administraţiei publice locale) – în privinţa proprietăţii unităţilor administrativ-teritoriale, inclusiv a unităţii teritoriale autonome Găgăuzia*".

În acord cu prevederile art. 9 alin. (1) din Legea nr. 121 din 4 mai 2007, „*(1) Împuternicirile de proprietar al patrimoniului unităţii administrativ-teritoriale sînt exercitate de consiliul local în numele unităţii administrativ-teritoriale*".

În conformitate cu art. 10 al Legii nr.121 din 4 mai 2007, „*(1) Bunurile domeniului public fac obiectul exclusiv al proprietăţii publice. Circuitul civil al*

acestor bunuri este interzis, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege. (2) Bunurile domeniului public sunt inalienabile, insesizabile şi imprescriptibile, în particular: a) nu pot fi înstrăinate, nici prin privatizare sau depunere în capitalul social al unei persoane juridice; b) nu se pot constitui obiect al gajului sau al unei alte garanţii reale; c) nu pot fi supuse urmăririi silite, nici chiar în cazul insolvabilităţii persoanei juridice care le gestionează; d) dreptul de proprietate asupra lor nu se stinge prin neuz; e) nu pot fi dobîndite de persoane fizice sau juridice prin uzucapiune".

Conform art. 13 alin. (1) al Legii nr.121 din 4 mai 2007, „*(1) Din bunurile nepasibile de privatizare fac parte bunurile domeniului public*".

În acord cu prevederile art. 22 alin. (1) lit. f) din Legea nr.121 din 4 mai 2007, „*Obiect al privatizării pot fi următoarele bunuri proprietate publică: f) terenurile aferente bunurilor care se privatizează sau bunurilor private, inclusiv terenurile pentru construcţii, cu excepţia celor nominalizate la art.53 alin.(5)*".

Conform art. 53 alin. (5) din aceeași Lege, „*nu pot fi privatizate terenurile: a) din domeniul public; b) aferente bunurilor din rezervele materiale de stat, din rezervele de mobilizare sau aferente bunurilor obiectivelor de protecţie civilă nepasibile de privatizare; c) poluate cu substanţe chimice sau radioactive ori infectate cu preparate biologice periculoase; d) care, potrivit unor alte acte legislative, nu pot fi înstrăinate*".

În conformitate cu art. 3 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 1308 din 25 iulie 1997 privind preţul normativ şi modul de vânzare-cumpărare a pământului (în vigoare la data relevantă speței), „*(2) Vânzarea-cumpărarea pământului se efectuează prin contractul de vânzare-cumpărare la preţ normativ prin concurs sau la licitaţiei. Pentru perfectarea tranzacţiei de vînzare-cumpărare se prezintă documente în care sînt indicaţi parametrii cantitativi şi calitativi ai terenului, precum şi dreptul deţinătorului asupra terenului eliberate, după caz: b) de primăria municipiului, oraşului, satului (comunei) în al cărei teritoriu este situat terenul - pentru vânzare-cumpărare de terenuri proprietate publică unităţii administrativ-teritoriale*".

Potrivit art. 4 al Legii nr. 1308 din 25 iulie 1997, „*(9) Vânzarea-cumpărarea terenurilor proprietate publică utilizate în procesul tehnologic, aferente obiectivelor privatizate sau supuse privatizării, aferente obiectivelor private, precum şi celor aferente construcţiilor nefinalizate, se efectuează la preţul normativ al pămîntului. Terenul care, după parametri şi amplasare, nu poate fi format ca bun imobil de sine stătător se vinde prin concurs sau la licitaţie deţinătorilor de terenuri adiacente. În cazul în care există un singur deţinător de teren adiacent, vînzarea-cumpărarea terenului care nu poate fi format ca bun imobil de sine stătător se efectuează la preţul normativ al pămîntului. Această prevedere se aplică şi relaţiilor de arendă a unor astfel de terenuri. Celelalte terenuri se vând prin concurs sau la licitaţie, cu excepţiile prevăzute de lege*".

Conform art. 9 din aceeași Lege, „*(1) În municipii, oraşe şi sate (comune), terenuri destinate construcţiilor se consideră terenurile pe care sînt amplasate construcţii şi amenajări, prevăzute de planul general de dezvoltare a localităţii şi terenurile care urmează a fi folosite în aceste scopuri, inclusiv terenurile aferente obiectivelor privatizate sau care se privatizează, terenurile aferente obiectiv privat, precum şi terenurile aferente construcţiilor nefinalizate. (2) Dreptul de a cumpăra de la stat şi de a vinde terenuri destinate construcţiilor în municipii, oraşe şi sate (comune) îl au persoanele fizice şi persoanele juridice din Republica Moldova şi investitorii străini. (3) Terenurile proprietate publică pe care sunt amplasate obiective proprietate de stat se vând, după privatizarea obiectivelor menţionate, persoanelor fizice sau persoanelor juridice care au obţinut dreptul de proprietate asupra obiectivelor amplasate pe aceste terenuri. (4) Preţul terenuriler din intravilanul localităţilor, destinate construcţiilor, se calculează pornind de la indicii cadastrali medii, locul amplasării terenurilor, suprafaţa lor, accesul la căile de comunicaţii, amenajarea terenurilor. (5) Terenurile din zonele de protecţie şi zonele sanitare, ale întreprinderilor pot fi vîndute numai întreprinderilor în cauză, fără dreptul de a amplasa pe ele obiective care pot schimba indicii acestor zone. (6) Nu sunt supuse vânzării-cumpărării terenurile fondului apelor, cele destinate reţelelor inginereşti, precum şi terenurile de uz public. (7) Persoanele fizice sau persoanele juridice cărora li s-au atribuit terenuri din fondul de rezervă, după compensarea pierderilor cauzate de excluderea acestora din circuitul agricol, conform legislaţiei, sînt legalizate ca proprietari asupra pămîntului . În cazul atribuirii terenurilor deteriorate natural,pierderile generate de excluderea acestora din circuitul agricol nu se compensează. (8) Vânzarea-cumpărarea terenurilor proprietate publică destinate construcţiilor se efectuează în conformitate cu articolul 4. (9) Terenurile proprietate privată pe care sunt amplasate construcţii din intravilanul localităţilor pot fi supuse vînzării-cumpărării la preţ liber, inclusiv la licitaţie*”.

Deci, cu referire la pretenția apelantei privind anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 2/18-2 din 27 februarie 2014, în partea ce ţine de atribuirea terenului adiacent cu suprafaţa de 0,12 ha aferent construcţiei Instituției Private „Liceul de Limbi Moderne și Management”, amplasată în mun. Chişinău, sect. Râşcani, cu nr. cadastral 0100417107.01, domeniului public, Completul judiciar reține că decizia menționată a fost emisă în strictă conformitate cu prevederile art. 9 şi 69 din Codul funciar, art. 3, 5 şi art. 9 din Legea nr. 91 din 05.04.2007 privind terenurile proprietate publică şi delimitarea lor, art. 74 alin. (2) –(4), art. 14 alin. (2) lit. b), alin. (3), art. 19 alin. (4) din Legea nr. 436-XVI din 28.12.2006 privind administraţia publică locală.

Conform deciziei Primăriei municipiului Chișinău nr. 11/10 din 08.04.1997, s-a aprobat legalizarea dreptului de utilizare a terenurilor de pământ pentru

beneficiarii enumerați în anexă, pentru exploatarea obiectivelor existente – S.A. „Elcas”, având o suprafață de 6,7180 ha, pe strada P. Rareș nr. 77.

Potrivit deciziei Primăriei municipiului Chișinău nr. 10/78 din 15 mai 1998, „Cu privire la repartizarea unui lot de pământ”, în scopul organizării intrării din strada I. Pruncul în Școala de Limbi Moderne și Management, amplasată în încăperile fostei grădinițe de copii nr. 43, aparținând S.A. „Elcas”, precum și în scopul utilizării raționale a terenului adiacent și pentru asigurarea funcționării normale a școlii pe perioada construcției și exploatării unui bloc locativ cu mai multe etaje pe strada Petru Rareș, Primăria municipiului Chișinău a decis: „*pct. 1 Repartizarea unui lot suplimentar de pământ cu suprafața de 0,12 ha din strada I. Pruncul, din contul terenurilor folosite neautorizat și înafara destinației stabilite, aflate în administrarea Cooperativei de Producție „Orizont-Ixon”, pentru organizarea intrării din strada I. Pruncul în încăperile fostei grădinițe de copii nr. 43, care sunt arendate de Școala de Limbi Moderne și Management, conform planului anexat. Pct. 5 din aceeași decizie, înlocuirea suprafeței de 0,8298 ha din lotul nr. 2 menționat în punctul 2 al anexei la Decizia Primăriei nr. 11/10 din 08.04.1997, cu o suprafață de 0,931 ha*”.

În acest context, Completul judiciar reține că, suprafață modificată (0,931 ha) include și suprafața de 0,12 ha, care a fost redistribuită pentru organizarea intrării menționate anterior.

Potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, terenul cu nr. cadastral 0100417.107 a fost înregistrat după Republica Moldova la data de 4 februarie 2000, în temeiul Legii cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998 (Vol. II, f.d. 183).

Prin decizia Consiliului municipal Chişinău nr. 6/19-1 din 25 octombrie 2012, terenul cu nr. cadastral 0100417.107 (cu suprafaţa de 0,8035 ha) a fost clasat la domeniul public local. În acest sens, se notează că decizia menționată este în vigoare și produce efecte juridice, fiind obligatorie atât pentru autoritățile publice implicate, cât și pentru apelanta Instituția Privată „Liceul de Limbi Moderne și Management”. La fel, se reține că, bunurile domeniului public sunt inalienabile, insesizabile şi imprescriptibile, și nu pot fi înstrăinate, nici prin privatizare sau depunere în capitalul social al unei persoane juridice.

Completul judiciar relevă că, în temeiul deciziei nr. 6/19-1 din 25 octombrie 2012 a fost eliberat titlu de autentificare a dreptului (de folosinţă) a deţinătorului de teren nr. cadastral 0100417107 din 16 noiembrie 2012 către Direcţia generală educaţie, tineret şi sport a Consiliului municipal Chişinău. Astfel, potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, terenul cu suprafața de de 0,8035 ha, cu nr. cadastral 0100417.107, este proprietate a municipiului Chișinău, fiind transmis în folosință Direcţiei generale educaţie, tineret şi sport a Consiliului municipal Chişinău.

În contextul celor enunțate *supra*, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău reține că, terenul în litigiu, aparţine domeniului public al municipiului Chişinău. Totodată, terenul în litigiu este amplasat în Nucleul istoric al Chişinăului. Nucleul istoric al Chişinăului cu amplasamentul cuprins între str. Alexei Mateevici - Mihai Viteazul - Ivan Zaikin - Albişoara - Cheiului - Ismail - Ştefan cel Mare - Ciuflea, respectiv este inclus în Registrul Monumentelor Republicii Moldova ocrotite de stat, aprobat prin Hotărârea Parlamentului nr. 1531-XII din 22.06.1993.

Conform prevederilor art. 8 al Legii privind ocrotirea monumentelor, „*(1) Monumentele şi componentele lor aflate în proprietatea publică sunt inalienabile, imprescriptibile şi insesizabile. (2) Organele de stat şi persoanele indicate la art. 7 alin. (2), (4) şi (6) pot transmite în posesiune sau folosinţă monumentele de care dispun instituţiilor şi organizaţiilor de stat sau obşteşti, precum şi persoanelor fizice şi juridice, acordând prioritate muzeelor, arhivelor, bibliotecilor şi altor instituţii specializate*”.

Potrivit pct. 1 a Hotărârii de Guvern nr. 978 din 2 septembrie 2004 privind stabilirea moratoriului la modificarea tramei stradale şi amplasarea construcţiilor în centrul istoric şi în spaţiile verzi ale mun. Chişinău, „*Se acordă statut de zonă protejată de importanţă naţională: centrului – nucleul istoric al mun. Chişinău, amplasat în perimetrul străzilor A. Mateevici - C. Stere- A. Şciusev- Mihai Viteazul- Sf. Andrei- I. Zaikin- Albişoara- lzmail –Ştefan cel Mare şi Sfînt - Ciuflea - Bucureşti - L. Tolstoi - lzmail, şi fondului istoric construit, nominalizate la poziţiile 308 şi 283 din Registrul monumentelor Republicii Moldova ocrotite de stat, aprobat prin Hotărîrea Parlamentului 1531 -XII din 22 iunie 1993; spaţiilor verzi din categoriile de funcţionalitate, clasificate conform art. 16 al Legii nr. 591-XIV din 23 septembrie 1999, constituite din grădini, parcuri, păduri-parcuri şi scuaruri, aprobate şi delimitate prin decizia Primăriei mun. Chişinău nr. 19/1 din 28 septembrie 2000*”.

Analizând circumstanțele cauzei, raportate la normele legale precitate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ constată că autoritatea publică locală, în calitate de proprietar al terenului, a atribuit corect terenul adiacent cu suprafața de 0,12 ha, domeniului public, ținând cont inclusiv de decizia Primăriei municipiului Chișinău nr. 11/10 din 8 aprilie 1997 și decizia Primăriei municipiului Chișinău nr. 10/78 din 15 mai 1998.

Completul judiciar apreciază critic unicul argument al părții apelante, care susține că „*decizia Consiliului municipal Chişinău nr. 2/18-2 din 27 februarie 2014, în partea ce ține de atribuirea terenului adiacent cu suprafața de 0,12 ha, ar fi fost adoptată cu încălcarea expresă a deciziei Primăriei municipiului Chişinău nr. 10/78 din 15 mai 1998*”, or, decizia Primăriei municipiului Chișinău nr. 10/78 din 15 mai 1998 nu prevede transmiterea în proprietate a terenului menționat, ci doar repartizarea acestuia pentru anumite scopuri administrative și funcționale. Mai

exact, aceasta se referă la organizarea intrării din strada I. Pruncul în Școala de Limbi Moderne și Management, amplasată în încăperile fostei grădinițe de copii nr. 43, în perioada construcției și exploatării unui bloc locativ cu mai multe etaje pe strada Petru Rareș. De asemenea, în punctul 5 al aceleași decizii se menționează înlocuirea unei suprafețe dintr-un alt lot, dar nici în acest caz nu se face referire la transferul dreptului de proprietate asupra terenului.

În susținerea acestei poziții, Completul de judecată reiterează că, potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, terenul cu nr. cadastral 0100417.107 a fost înregistrat după Republica Moldova la data de 4 februarie 2000, în temeiul Legii cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998. De asemenea, se subliniază că Decizia Primăriei municipiului Chișinău nr. 10/78 din 15 mai 1998 a fost emisă înainte de înregistrarea terenului. Astfel, prin această ordine temporală a evenimentelor, se dovedește clar că intenția autorității publice locale a fost de a transmite terenul în mod temporar pentru un anumit scop, sub condiții care erau specifice momentului în care decizia a fost emisă. Prin urmare, nu există contradicții între decizia contestată și decizia Primăriei municipiului Chișinău nr. 10/78 din 15 mai 1998, iar argumentele părții apelante, care susține contrariul, se dovedesc a fi neîntemeiate.

Tot aici, Completul judiciar notează că apelanta nu a formulat alte critici referitoare la legalitatea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 2/18-2 din 27 februarie 2014, în partea ce ține de atribuirea terenului adiacent cu suprafața de 0,12 ha domeniului public.

Prin urmare, instanța de apel constată cu certitudine că, reieșind din competența ce-i revine Consiliului mun. Chișinău, atribuită conform cadrului normativ în vigoare, autoritatea publică pârâtă a urmat cu exactitate conduita prescrisă de Lege, nefiind stabilite careva temeiuri pentru anularea actului contestat, în partea ce ţine de atribuirea terenului adiacent cu suprafaţa de 0,12 ha domeniului public, fiind impusă necesitatea respingerii acestei pretenții, ca fiind neîntemeiată, or, decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 2/18-2 din 27 februarie 2014, în partea contestată, a fost emisă de autoritatea competentă, cu respectarea procedurii și aplicarea corectă a normelor materiale, motiv pentru care nu există temeiuri de anulare a actului contestat.

Referitor la cerințile reclamantului cu privire la obligarea Consiliul mun. Chișinău să formeze terenul cu suprafaţa de 0,12 ha, ca bun imobil definit cu atribuirea numărului cadastral, cu înregistrarea acestuia în Registrul bunurilor imobile cu ulterioara lui vindere Instituţiei Private „Liceul de Limbi Modeme şi Management, Completul judiciar reține că, potrivit art. 3 al Legii cu privire la formarea bunurilor imobile nr. 354 din 28 octombrie 2004 (în vigoare la data relevantă speței), „*Formarea bunului imobil se iniţiază de către: a) proprietarul lui, inclusiv statul sau unitatea administrativ-teritorială, prin intermediul autorităţilor împuternicite cu administrarea bunului; b) titularii de drepturi reale şi de alte*

drepturi patrimoniale (gestiune economică, arendă etc.), cu acordul proprietarului".

Potrivit art. 14 al Legii nr. 354 din 28 octombrie 2004, „*(1) Formarea bunurilor imobile are loc în următoarea consecutivitate a acţiunilor: a) se depune cererea de formare a bunului imobil; b) se efectuează studiul privind posibilitatea formării bunului imobil; c) se elaborează proiectul de formare a bunului imobil; d) se întocmeşte planul geometric al bunului imobil format; d[1]) se recepţionează documentaţia cadastrală de formare a bunurilor imobile; e) se emite decizia de formare a bunului imobil; f) se înscrie bunul imobil în Registrul bunurilor imobile. (2) Formarea bunului imobil se încheie atunci când în Registrul bunurilor imobile se înscriu datele despre bunul imobil format şi drepturile asupra lui*".

După cum corect a stabilit prima instanță, în speță, reclamanta nu a depus o cerere pentru formarea bunului imobil, ci doar o cerere de cumpărare a terenului. Legea prevede o procedură clară de formare a bunurilor imobile, care include mai multe etape administrative, iar cererea reclamantului este necesară pentru inițierea acestui proces. În acest sens, reclamanta nu a primit un refuz în legătură cu cererea sa privind formarea bunului imobil, ci doar a solicitat achiziționarea terenului. Astfel, atâta timp cât nu există un refuz, nu poate exista un temei juridic pentru ca instanța să oblige autoritățile să întreprindă acțiuni privind formarea terenului și vânzarea acestuia.

În concluzie, cererea reclamantei este neîntemeiată, deoarece nu a fost urmată procedura legală pentru formarea bunului imobil, nu există un refuz din partea autorităților care să poată justifica intervenția instanței pentru obligarea Consiliului municipal Chișinău să formeze terenul cu suprafaţa de 0,12 ha, ca bun imobil definit cu atribuirea numărului cadastral, cu înregistrarea acestuia în Registrul bunurilor imobile cu ulterioara lui vindere Instituţiei Private „Liceul de Limbi Modeme şi Management, or, doar în eventualitatea refuzului autorității publice locale, apelanta poate, după caz, contesta acest refuz în instanța de judecată, urmând o procedură de contencios administrativ separată.

În continuare, urmând același raționament folosit în respingerea pretenției reclamantei privind anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 2/18-2 din 27 februarie 2014 în partea contestată, Completul de judecată, ținând cont de faptul că decizia menționată este în vigoare și produce efecte juridice, fiind obligatorie, conchide asupra respingerii ca fiind neîntemeiate și pretențiile Instituției Private „Liceul de Limbi Moderne și Management" referitoare la obligarea Consiliului mun. Chişinău să emită decizia cu privire la privatizarea terenului aferent obiectivului privat din str. Petru Rareş 39 al Instituţiei Private „Liceul de limbi Moderne şi Management", cu suprafaţa totală de 0.9385 ha, la preţul normativ stabilit la data înaintării cererii de privatizare, precum și obligarea Consiliului mun. Chișinău și Primăriei (Primarul) mun. Chișinău să încheie cu Instituţia Privată „Liceul de Limbi Moderne şi Management" contractul de vânzare-cumpărare a

terenului aferent obiectivului privat din str. Petru Rareș, nr. 39 al Instituţiei Private „Liceul de limbi Moderne şi Management” cu suprafaţa totală de 0.9385 ha la preţul normativ, stabilit la data înaintării cererii de privatizare.

În opinia Completului de judecată, autoritatea publică pârâtă a ajuns la concluzia corectă privind imposibilitatea transmiterii în proprietate privată a terenului aferent obiectivului privat din str. Petru Rareş 39 al Instituţiei Private „Liceul de limbi Moderne şi Management”, cu suprafaţa totală de 0.9385 ha, la preţul normativ stabilit la data înaintării cererii de privatizare, or, după cum s-a stabilit și anterior, terenul în litigiu, aparţine domeniului public al municipiului Chişinău.

Potrivit art. 16 alin. (1) din Codul administrativ, „*dreptul discreţionar al autorităţii publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluţii posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziţie legală*”.

La caz, administrația publică locală deține titlul de proprietar al terenului în speță, exercitând atribuțiile corelative a acestui drept, inclusiv dreptul de a dispune de teren după necesitățile locale, în condițiile Legii.

În aceeași ordine de idei, Completul judiciar relevă că nu poate fi obligat Consiliul municipal Chișinău să înstrăineze terenul amplasat în Nucleul istoric al municipiului Chișinău, în condițiile în care atare interdicție este stabilită prin lege.

În asemenea circumstanțe, având în vedere regimul juridic al imobilului, de altfel şi persoana proprietarului, Consiliul municipal Chișinău, care nu şi-a dat acordul pentru vânzarea acestuia, Completul judiciar consideră că nu se poate substitui instituțiilor publice abilitate să efectueze vânzarea terenurilor.

În acest context, Completul de judecată consideră important să sublinieze că, potrivit articolului 127 alineatele (1) – (3) din Constituția Republicii Moldova, „*statul ocroteşte proprietatea. Statul garantează realizarea dreptului de proprietate în formele solicitate de titular, dacă acestea nu vin în contradicţie cu interesele societăţii. Proprietatea publică aparţine statului sau unităţilor administrativ-teritoriale*”.

În conformitate cu prevederile art. 315 alin. (1) și (2) din Codul civil (în vigoare la data relevantă speței), „*proprietarul are drept de posesiune, de folosință și de dispoziție asupra bunului. Dreptul de proprietate este perpetuu*”.

Reieșind din conținutul normelor legale indicate mai sus, Completul de judecată notează că, ține de competența Consiliului municipal Chișinău de a decide vânzarea, privatizarea, concesionarea sau darea în arendă ori în locațiune a bunurilor domeniului privat al municipiului. Vânzarea bunurilor unității administrativ teritoriale la prețul normativ conform Legii privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului nr. 1308 din 25 iulie 1997, se realizează în baza deciziei organului reprezentativ și reprezintă un atribut al principiului autonomiei locale.

Principiile de bază ale administrației publice locale sunt consfințite și prin prisma prevederilor art.109 din Constituție, potrivit cărora, „*administrația publică în unitățile administrativ-teritoriale se întemeiază pe principiile autonomiei locale, ale descentralizării serviciilor publice, ale eligibilității autorităților administrației publice locale și ale consultării cetățenilor în problemele locale de interes deosebit. Autonomia privește atât organizarea și funcționarea administrației publice locale, cât și gestiunea colectivităților pe care le reprezintă. Aplicarea principiilor enunțate nu poate afecta caracterul de stat unitar*”.

Astfel, principiul autonomiei locale este unul din principiile fundamentale ale oricărui regim democratic. El guvernează administrația publică locală și activitatea autorităților acesteia, semnificând dreptul colectivităților de a-și satisface propriile interese legale fără amestecul autorităților centrale. Acest principiu constituțional oferă unităților administrativ-teritoriale posibilitatea de a se autoguverna la nivel local sub rezerva de a nu aduce atingere autonomiei altor colectivități locale și intereselor generale ale națiunii și statului, propriile interese de a nu fi mai largi și în contradicție cu acestea.

Totodată, prin autonomie locală se înțelege dreptul și capacitatea efectivă a colectivităților locale de a rezolva și de a gira în cadrul legii, sub propria lor răspundere și în favoarea populației locale, o parte importantă din treburile publice. Conform principiului autonomiei locale, autoritățile publice locale sunt împuternicite să administreze bunurile publice, inclusiv prin înstrăinarea acestora, în condițiile legii și în interesul comunității locale.

În această ordine de idei, Completul judiciar consideră necesar să precizeze faptul că soluționarea pretenției ce vizează reglementarea relațiilor funciare ține de competența autorităților administrației publice locale, iar instanțele de judecată prin hotărâri judecătorești nu vor substitui atribuțiile autorităților administrației publice locale. Astfel, chiar și așa, deși apelanta manifestă dorința și interesul în procurarea lotului de teren, aceasta urmează a fi corelată cu expresia de voință a proprietarului terenului, la caz, Consiliul mun. Chișinău. Or, în caz contrar, în lipsa voinței și bazei legale, obligarea de a vinde un teren la prețul normativ, va fi privită ca o imixtiune în dreptul de proprietate al Consiliului mun. Chișinău.

Astfel, în opinia Completului judiciar, acceptarea pretențiilor reclamantei Instituției Private „Liceul de Limbi Moderne și Management” este lipsită de temei legal și ar constitui de fapt o ingerință nejustificată în dreptul de proprietate al administrației publice locale.

Completul judiciar subliniază că prevederile Regulamentului cu privire la vânzarea-cumpărarea şi locaţiunea/arenda terenurilor aferente, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.1428 din 16 decembrie 2008, la care face referire apelanta în cererea de chemare în judecată și în motivarea apelului nu se aplică terenurilor din domeniul public. Or, Regulamentul menționat stabileşte condiţiile şi modul de

vânzare-cumpărare, locaţiune/arendă a terenurilor aferente din domeniul privat al unităţilor administrativ-teritoriale.

Cu referire la pretenția apelantei de a recunoaște ca ilegal refuzul Direcției Generale Economie, Reforme și Relații Patrimoniale din 16 ianuarie 2019, prin care a fost avizat negativ proiectul de decizie al Consiliului municipal Chișinău privind privatizarea terenului aferent obiectivului privat situat pe strada Petru Rareș, nr. 39, Completul de judecată respinge această pretenție ca neîntemeiată. Astfel, se reține că avizul emis de Direcția Generală Economie, Reforme și Relații Patrimoniale este unul consultativ, iar Consiliul municipal Chișinău are dreptul de a decide în final asupra chestiunii privind privatizarea terenului, chiar și în absența unui aviz pozitiv. Respectiv, refuzul de a elibera avizul pozitiv nu a avut ca efect lezarea vreunui drept legal al reclamantului, având în vedere natura consultativă a avizului respectiv.

În plus, Completul de judecată constată că afirmațiile reclamantei privind încălcarea drepturilor sale sunt de natură declarativă și nu sunt susținute de o încălcare concretă și demonstrată a drepturilor recunoscute de lege. În mod special, se subliniază faptul că instanța de judecată a ajuns deja la concluzia respingerii pretențiilor reclamantei de a obliga Consiliul municipiului Chișinău să adopte o decizie privind privatizarea terenului și de a obliga atât Consiliul municipiului Chișinău, cât și Primăria municipiului Chișinău (Primarului) să încheie un contract de vânzare-cumpărare a terenului aferent obiectivului privat din strada Petru Rareș, nr. 39, al Instituției Private „Liceul de Limbi Moderne și Management”, cu suprafața totală de 0,9385 ha, la prețul normativ stabilit la data depunerii cererii de privatizare. Astfel, în contextul respingerii acestor pretenții, decad și alegațiile părții apelante privind ilegalitatea refuzului din 16 ianuarie 2019.

Cât privește pretenția reclamantei Instituției Private „Liceul de Limbi Moderne și Management” privind constatarea faptului nesoluţionării în termen a cererii Instituţiei Private „Liceul de Limbi Moderne şi Management” din 1 iulie 2014, Completul de judecată consideră că nu este întemeiată. Astfel, se reține că răspunsurile oferite de pârât nu au constituit refuzuri sau acte administrative. Pârâtul a furnizat explicații referitoare la condițiile care trebuiau îndeplinite pentru ca cererea reclamantului să poată fi examinată mai departe. Aceste răspunsuri au avut un caracter informativ, având scopul de a clarifica pașii ce trebuiau urmați de reclamant, și nu au impus obligații sau consecințe juridice. Prin urmare, acestea nu au putut fi considerate ca fiind un refuz, iar în absența unui astfel de refuz, nu poate fi reținută constatarea nesoluționării cererii în termen.

Cu referire la argumentele apelantei, precum că, instanța de fond nu și-a motivat hotărârea și a ignorat argumentele sale, Completul de judecată analizând hotărârea judecătorească în contextul obligației instanței judecătorești de a-și motiva hotărârea, inclusiv analiza argumentelor principale ale reclamantei în acțiune, observă că judecătorul instanței de fond a motivat hotărârea sa în lumina

circumstanțelor cauzei și a înscrisurilor prezentate, iar prin interpretarea corectă a normelor materiale, just a ajuns la concluzia respingerii pretențiilor reclamantei.

Reieșind din cele enunțate, Completul judiciar învederează că soluția asupra fondului cauzei, la care a ajuns instanţa de fond, de respingere ca neîntemeiată a acțiunii în contencios administrativ formulată de Instituția Privată „Liceul de Limbi Moderne și Management”, este compatibilă cu prevederile articolului 6 § 1 CEDO, fiind prevăzută de art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ.

În consecință, Completul judiciar concluzionează că, argumentele expuse de către apelantă, în cererea de apel sunt lipsite de substanță juridică obiectivă, fiind o reexpunere a cerințelor și poziției formulate în acțiunea de contencios administrativ, iar instanța de fond reieșind din cumulul probelor administrate, a soluționat cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, astfel încât hotărârea emisă este legală şi întemeiată.

Sintetizând cele detaliate mai sus, statuând cu certitudine că hotărârea instanţei de fond este legală și întemeiată, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău conchide asupra respingerii apelului declarat de Instituția Privată „Liceul de Limbi Moderne și Management”, cu menținerea fără modificări a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 3 august 2021.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a), alin. (3) din Codul administrativ și art. 389-390 din Codul de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău,

D E C I D E :

Se respinge apelul declarat de Instituția Privată „Liceul de Limbi Moderne și Management”.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 3 august 2021.

Decizia este executorie de la emitere, însă cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție. Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiţie în termen de două luni.

Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Dașchevici Grigore